

אמירת סדר קרבן פסח

Preferably, to be said in the
afternoon of Erev Pesach after Mincha

In the time of the Beit HaMikdash (past & future), Korban Pesach is offered on the 14th of Nissan after the afternoon Tamid (second daily sacrifice). Based on "(the words of) our lips will take the place of the bulls", it is appropriate for us to say the following passages...

ממנו עד-בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו
מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה:

שמות יב:א-כח ויקרא משה לכל-זקני ישראל
ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתים
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
בדם אשר-בסף והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי
המזוזות מן-הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש
מפתח-ביתו עד-בקר: ועבר ה' לנגף את-מצרים
וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות
ופסח ה' על-הפתח ולא יתן המשחית לבא
אל-בתיכם לנגף: ושמרתם את-הדבר הזה לחק-
לך ולבניך עד-עולם: והיה כיתבאו אל-הארץ
אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את-
העבדה הזאת: והיה כילאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ויאמרתם זבח-פסח הוא לה'
אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו
את-מצרים ואת-בתינו הציל ויקד העם
וישתחו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
ה' את-משה ואהרן כן עשו:

שמות יב:מג-נ ויאמר ה' אל-משה ואהרן זאת חקת
הפסח כל-בן-נכר לא-יאכל בו: וכל-עבד איש
מקנת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב
ושכיר לא-יאכל בו: בבית אחד יאכל לא-תוציא
מן-הבית מן-הבשר חוצה ועצם לא תשרו-בו:
כל-עדת ישראל יעשו אתו: וכי-יגור אתך גר
ועשה פסח לה' המול לו כל-זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל-ערל לא-יאכל
בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה ה' את-משה
ואת-אהרן כן עשו:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן הפסח
במועדו בארבעה עשר לחדש הראשון ולהיות
כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם
קוראים את ההלל, ועתה בעונותינו חרב בית
המקדש ובטל הקרבת הפסח. ואין לנו לא כהן
בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו.
ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו וא'להי אבותינו שיהא שיש
שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו
הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו
ודברו הלויים בשיר והלל להודות לה' ואתה
תכונן מקדשך על מכונו ונעלה ונקריב לפניך את
הפסח במועדו כמו שכתבת עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך כאמור:

שמות יב:א-יא ויאמר ה' אל-משה ואל-אהרן
בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו
אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה
ויקחו להם איש ששה לבית-אבת ששה לבית:
ואם-ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו
הקרב אל-ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו
תכסו על-הששה: ששה תמים זכר בן-שנה יהיה
לכם מן-הכבשים ומן-העזים תקחו: והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים:
ולקחו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-
המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בהם:
ואכלו את-הבשר בלילה הזה צלי-אש ומצות
על-מררים יאכלו: אל-תאכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם-צלי-אש ראשו על-פרעיו
ועל-קרבו: ולא-תותירו ממנו עד-בקר והנותר

ויקרא כג:ה אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה:

במדבר ט:א-יד וידבר ה' אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כפי יהיה טמא | לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח לה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא יהיה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה פי | קרבן ה' לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח לה' כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא זרח הארץ:

במדבר כח:טו ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה:

דברים טז:א-ח שמור את חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיך כי בחדש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה: וזבחתי פסח לה' אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת

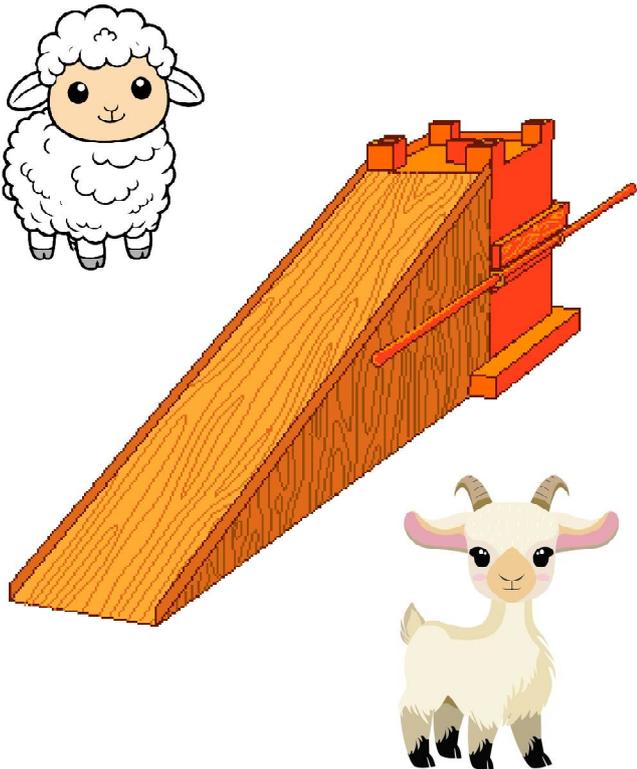
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך: פי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:

יהושע ה:י-יא ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:

מלכים ב' כג:כא-כג ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח לה' אלהיכם כפתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה לה' בירושלם:

דברי הימים ב' ל:א-כ וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית ה' בירושלם לעשות פסח לה' אלהי ישראל: ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא פי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח לה' אלהי ישראל בירושלם כי לא רב עשו ככתוב: וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אלה' אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מפני מלכי אשור: ואלתהיו פאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו בה' אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: עתה אל תקשו ערפכם פאבותיכם תנו יד לה' ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את ה' אלהיכם וישב מפם חרון אפו: כי בשובכם על ה' אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ

וכונניהו [וכנניהו] ושמעיהו ונתנאל אחיו
 וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו
 ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות:
 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על-עמדם
 והלויים על-מחלקותם כמצות המלך: וישחטו
 הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטים:
 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית-אבות לבני
 העם להקריב לה' ככתוב בספר משה וכן לבקר:
 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו
 בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל-בני
 העם: ואחר הכינו להם ולכהנים פי הכהנים בני
 אהרן בהעלות העולה והחלבים עד-לילה
 והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן:
 והמשררים בני-אסף על-מעמדם כמצות דויד
 ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער
 ושער אין להם לסור מעל עבדתם פי-אחיהם
 הלויים הכינו להם: ותכון כל-עבודת ה' ביום
 ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח ה'
 כמצות המלך יאשיהו: ויעשו בני-ישראל
 הנמצאים את-הפסח בעת ההיא ואת-חג המצות
 שבעת ימים: ולא-נעשה פסח כמהו בישראל
 מימי שמואל הנביא וכל-מלכי ישראל | לא-עשו
 כפסח אשר-עשה יאשיהו והכהנים והלויים
 וכל-יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים:
 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה
 הפסח הזה:

הזאת פִּי-חֲנוּן וְרַחוּם ה' אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא-יִסִּיר
 פָּנִים מִכֶּם אִם-תָּשׁוּבוּ אֵלָיו: וַיְהִיו הָרָצִים עֹבְרִים
 מֵעִיר | לְעִיר בְּאֶרֶץ-אֲפֹרִים וּמִנְשָׁה וְעַד-זַבְלוֹן
 וַיְהִיו מִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמִלְעָגִים בָּם: אֶךְ אֲנָשִׁים
 מֵאֲשֵׁר וּמִנְשָׁה וּמִזַּבְלוֹן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם:
 גַּם בִּיהוּדָה הִיְתָה יַד הָאֱלֹהִים לְתֵת לָהֶם לֵב אֶחָד
 לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדַבַּר ה': וַיֹּאסְפוּ
 יְרוּשָׁלַם עִם-רַב לַעֲשׂוֹת אֶת-חַג הַמִּצְוֹת בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁנִי קֶהֱל לְרַב מֵאֵד: וַיָּקֻמוּ וַיִּסִּירוּ
 אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֶת כָּל-
 הַמִּקְטָרוֹת הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לַנַּחַל קְדְרוֹן: וַיִּשְׁחֲטוּ
 הַפֶּסַח בְּאֶרְבַּעַה עֶשֶׂר לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וְהַכַּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֲלוֹת בֵּית ה':
 וַיַּעֲמְדוּ עַל-עַמְדָם כְּמִשְׁפָּטָם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ-הָאֱלֹהִים הַכַּהֲנִים זָרְקִים אֶת-הַדָּם מִיַּד
 הַלְוִיִּם: כִּי-רַבַּת בְּקֶהֱל אֲשֶׁר לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִּם
 עַל-שְׁחִיטַת הַפֶּסַח לְכֹל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ
 לַה': כִּי מֵרַבִּית הָעַם רַבַּת מֵאֲפֹרִים וּמִנְשָׁה
 יִשְׁשָׁכַר וּזַבְלוֹן לֹא הִטְהָרוּ כִּי-אָכְלוּ אֶת-הַפֶּסַח
 בְּלֹא כְּכָתוּב כִּי הַתְּפַלֵּל יִחְזַקְיָהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר ה'
 הַטּוֹב יִכְפַּר בְּעַד: כָּל-לִבְבוֹ הַכִּיֵּן לְדְרוֹשׁ
 הָאֱלֹהִים | ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהַרַת הַקֹּדֶשׁ:
 וַיִּשְׁמַע ה' אֶל-יִחְזַקְיָהוּ וַיִּרְפָּא אֶת-הָעָם: ---
לה-איט וַיַּעַשׂ יֹאשִׁיָהוּ בִירוּשָׁלַם פֶּסַח לַה'
 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בְּאֶרְבַּעַה עֶשֶׂר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן:
 וַיַּעֲמֵד הַכַּהֲנִים עַל-מִשְׁמֹרוֹתָם וַיִּחְזְקֵם לַעֲבֹדַת
 בֵּית ה': וַיֹּאמֶר לְלוֹיִם הַמְּבוּנִים [הַמְּבִינִים]
 לְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים לַה' תִּנּוּ אֶת-אֲרוֹן-הַקֹּדֶשׁ
 בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה כֶּן-דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אִין-לָכֶם מִשָּׂא בְּכַתֵּף עֲתָה עֲבֹדוּ אֶת-ה'
 אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: וְהַכּוֹנוּ [וְהַכִּינוּ]
 לְבֵית-אֲבֹתֵיכֶם כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם בְּכַתֵּב דָּוִד מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתָּב שְׁלֹמֹה בְּנוֹ: וַעֲמְדוּ בַקֹּדֶשׁ
 לְפִלְגּוֹת בֵּית הָאֲבוֹת לְאֲחֵיכֶם בְּנֵי הָעַם וְחִלַּקְתִּי
 בֵּית-אֲב לְלוֹיִם: וְשָׁחֲטוּ הַפֶּסַח וְהִתְקַדְּשׁוּ וְהַכִּינוּ
 לְאֲחֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדַבְרֵה' בְּיַד-מֹשֶׁה: וַיֵּרָם
 יֹאשִׁיָהוּ לְבְנֵי הָעַם צֹאן כְּבָשִׂים וּבְנֵי-עֲזִים הַכֹּל
 לְפֶסַחִים לְכָל-הַנִּמְצָא לְמִסְפָּר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבֶקֶר
 שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים אֵלֶּה מֵרְכוּשׁ הַמֶּלֶךְ: וְשָׂרְיוֹ לַנְּדָבָה
 לָעַם לְכַהֲנִים וְלְלוֹיִם הַרִימוּ חִלְקִיָה וּזְכַרְיָהוּ
 וַיִּחִיאֵל נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים לְכַהֲנִים נִתְּנוּ
 לְפֶסַחִים אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבֶקֶר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת:

*This is an English rendering of the passage said after the Tanach portions.
You can find it in Hebrew in some Siddurim and Hagadot.*

AMIRAT SEDER KORBAN PESACH

Thus was the service of the Korban Pesach (KP) on the 14th of Nissan. It was not slaughtered until after the afternoon TAMID. **Erev Pesach (EP)** that fell on any day of the week incl. **Shabbat**, the TAMID was slaughtered at 7½ hours and offered on the Mizbei'ach at 8½ hours. When EP was Erev Shabbat, it was slaughtered at 6½ hours and brought at 7½ hours. KP was brought AFTER the TAMID. All Jews - men & women - who are TAHOR and circumcised (an uncircumcised member of the household sometimes prevents others from KP) and who are “close” to Yerushalayim, are obligated in KP.

KP is brought from unblemished male lambs or goats within their first year, and are slaughtered anywhere in the AZARA, AFTER the Tamid is completed and the Menora is tended. KP is not brought if any member of “the group” still has chametz in his possession.

KP is slaughtered (even by a non-kohen) and the blood of Sh'chita is received (only) by a kohen in a sacred vessel. There were lines of kohanim from each “Sh'chita station” to the Mizbei'ach, each kohen with either a gold or silver vessel (within a row, all the vessels were the same; it was considered more attractive that way). The vessels did not have flat bottoms to prevent them from being put down, which might allow the blood to congeal before reaching the Mizbei'ach, thus invalidating the korban. In assembly-line fashion, the first kohen handed the vessel with the blood to the second kohen in line and received from him an empty vessel. The second kohen passed the blood to the next in line and received an empty vessel. And so on, until the kohen near the Mizbei'ach poured the blood on the base of the Mizbei'ach and handed the empty vessel back to the kohen next to him. Then the KP was hung from hooks or from poles supported by one's shoulder and the shoulder of his fellow, and it was skinned (**on Shabbat, the whole skin was not removed**). Certain innards and fats were removed from the animal, placed in a sacred vessel, salted and placed on the fire of the Mizbei'ach. (**The timing for HEKTEIR CHALAVIM, as it is called, was different when EP was Shabbat.**)

Other innards were removed and cleaned (**with differences if EP is Shabbat**), to be roasted alongside the KP.

KP was brought in three shifts, none with fewer than 30 people. After the first shift entered the AZARA, the doors were locked. During the bringing of KP, Leviyim sang Hallel. If necessary, they kept repeating it until the shift was done. For each Hallel, kohanim blew the Chatzotzrot (Silver Trumpets). When the shift was done, the people were let out of the Azara and the next shift was admitted. So too for the third shift. After all KP were brought, the floor of the Azara was flooded and washed - even on Shabbat.

Roasting of KP does not “push aside” Shabbat. When EP is Friday, roasting must be done BEFORE Shabbat. **When EP is Shabbat, roasting (and even carrying the KP from Har HaBayit to the place where it will be eaten) waits until AFTER Shabbat.** The animal and those innards removed but not placed on the Mizbei'ach are placed on a wooden skewer from a pomegranate tree and put inside the oven, with the heat from below.

When EP is a weekday, a Korban Shlamim known as CHAGIGAT YUD-DALET is also brought (only when people are TAHOR) – from cow, goat, or sheep, male or female, any age – and is eaten as the main dish at the Seder so that the KP will be AL HASOVA, when satisfied (but not stuffed).

This is the procedure for the KP and Chagiga (which are symbolized on our Seder plates by the Z'RO'A and EGG respectively).

When we say Seder Korban Pesach, we should have in mind CHURBAN BEIT HAMIKDASH (the destruction of the Temple) AND be filled with prayerful anticipation for the next Beit HaMikdash (these are opposite sides of the same coin). Saying Seder Korban Pesach at the “proper” time on Erev Pesach, can "count in Heaven" (so to speak) as if we actually brought KP in the Beit HaMikdash, may it be built soon in our time, אמן.